

noget fuldkomment Skøn over de Summer, de foreslaaede Privatbaneanlæg ville kræve, dels fordi der slet ikke foreligger ordentlige Overslag og Beregninger over dem alle, og dels fordi vi af gammel Erfaring vide, at adskillige af disse Privatbaneanlæg rimeligvis aldrig ville komme til Udførelse. Men det være nu som det være vil, det er store Beløb, her er Tale om, og der kan nok være Grund til at overveje nøje, hvad vore Finanser kunne bære i saa Henseende. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds gik adskilligt videre end den højtærede Minister. Han gik endogsaa op til henad 70 Mill. Kr. som det finansielle Indhold af det foreliggende Forslag, og naar han saa lagde dertil de Summer, som de forskellige Kommuner ville komme af med til Privatbaneanlægene, kom han endogsaa op til henimod 100 Millioner Kroner. Det tror jeg nu alligevel er alt for højt. Efter det Skøn, jeg har over de Forhold, her foreligge, er jeg tilbøjelig til at tro, at Trafikministeren har truffet nogenlunde det rigtige med Hensyn til det finansielle. Det er nu, som jeg siger, rigtigt at overveje, hvad vi tør gøre med Hensyn til Fremtiden. Vi maa overveje, hvilke Krav der stilles til Statskassen i mange andre Retninger, og hvilke forøgede Krav ogsaa de Forslag, der i Aar ligge her i Rigsdagen, ville stille til Statskassen. Som gode Husholdere maa vi overveje vore Indtægter og vore kommende Udgifter. Men der er noget, som vi ogsaa have godt af at se paa, og det er Fortiden. Jeg vil bede det høje Tings Medlemmer om at se lidt paa de foregaaende 10 Aar, den 10-aarige Jernbaneperiode fra 1894 til 1904—05. Ogsaa i 1894 vedtog vi en Gruppe Jernbanelove for 10 Aar, en Samling af Statsbaner og en Samling af Privatbaner. Det Beløb, som efter Statsregnskaberne er udgivet af Statskassen til de Jernbaner, som bleve vedtagne i 1894, udgør i alt 46,672,000 Kr., deraf 29,652,000 Kr. til Statsbaner og ca. 17 Mill. Kr. til Privatbaner. Der var bevilget større Beløb i 1894 end dem, jeg her nævner, men saa meget kom til Udbetaling, og det kom til Udbetaling gennem Statslaan; alle de Penge, jeg her taler om, bleve tilvejebragte ved Statslaan. Jeg var imod denne Finanshusholdning. Dette siger jeg ikke,

fordi jeg vil rippe op i gammel Strid, heller ikke, fordi jeg vil udtale mig imod de den Gang vedtagne Baner, men jeg var imod, at man, saaledes som den finansielle Stilling den Gang var, gik til at tage saa store Beløb ved Statslaan. — Foruden dette er der i de foregaaende 10 Aar udredet over 51 Mill. til Udvidelse af bestaaende Anlæg, til rullende Materiel, Nybygninger ved de bestaaende Anlæg, Vedligeholdelse o. s. v. Vi komme derved op til et Beløb af alt i alt over 98 Mill. Kr. som det, der virkelig er givet ud af Statskassen i de forløbne 10 Aar. Grunden til, at vi kom saa højt op, var i væsentlig Grad den, at der i de foregaaende 10 Aar ikke var blevet anvendt synderligt til Jernbanevæsenet. I de første 5 Aar var der kun anvendt 2—3 Mill. Kr. aarlig alt i alt, baade til Vedligeholdelse af det gamle og til Anskaffelse af nyt. I de følgende 5 Aar blev der anvendt 4—5—6 Mill. Kr. aarlig, idet der var blevet vedtaget nogle ny Baner i 1889, nemlig Hobro—Løgstørbanen, Slagelse—Næstved-Banen, Skelskørbanen, Skagens-Banen og adskillige andre. De aarlige Udgifter til ny Jernbaner bleve derved noget større i de sidste 5 Aar. Men paa Grund af, at man havde holdt saa stærkt igen i disse 10 Aar, bleve Udgifterne i de følgende 10 Aar meget store, som nævnt 51 Mill. Kr. til bestaaende Anlæg, deraf 25 Mill. eller i Gennemsnit 2½ Mill. Kr. aarlig alene til rullende Materiel, og vi kom i disse 10 Aar op mod en aarlig Udgift af omkring 10 Mill. Kr. alt i alt. — Den Gang vi vovede dette Skridt — jeg syntes den Gang, det var forvovent — stode vi med en tom Statskasse. Desuagtet vovede vi Skridtet og gik til at tilvejebringe alle disse mange Millioner ved Statslaan. Det var noget ganske andet, noget ganske anderledes forvovent end det, vi nu staa ved. Ved det, som her foreligger, er der i Sammenligning med, hvad der da var Tale om, en meget væsentlig Forskel til Fordel for Finanserne. Den Gang gik vi til over 4½ Mill. Kr. til ny Anlæg aarlig. Ved dette Forslag gaa vi til 3½ Mill. Kr. aarlig til ny Anlæg. Vi staa med en god Kassebeholdning, det er jo vitterligt for det høje Ting, og naar vi nu om nogle Dage skulle til at behandle Finansloven, komme vi til at se lidt nær-